

Een Buidelmees in de A.W. duinen.

Op 15 oktober '67 liep ik met F. Koning door het 1ste infil. gebied; toen wij langs een moerassig gedeelte kwamen met veel riet, lisdodden en enige open poeltjes, hoorden wij plotseling een hoog zeurderig sieë-roepje; dit deed ons direkt aan een buidelmees denken (wij kennen de soort goed uit de Camarque). Na enig zoeken zagen wij hem op de bekende manier een sigaar van de lisdodden uitpluizen. Wat ons direkt opviel was, dat hij geen zwarte oogvlek had; ook miste hij het warm roodbruin op de rug. We kregen echter niet de gelegenheid hem beter te bekijken, daar hij plotseling wegvloog en wij hem niet meer konden vinden.

Op 20 oktober, nu in gezelschap van T.v.Spanje, bezocht ik deze plaats weer. We hadden geluk, want zo dat wij op de plek aankwamen hoorden we hem reeds. Hij was nu vrij mak en we konden hem benaderen tot \pm 5 m.

De volgende kenmerken tekende ik toen op: snavel donkergrijs met zeer lichte gelige randen, een zwart vrij groot oog, grijsachtig petje met iets van een waas erover, lichte bijna witte keel, rug oranje bruin, grote slagpennen, zeer donkerbruin met grijze veer-randen, staart idem. Poten zwart, onderzijde gelig als fitis. Hij fourageerde op aardige manier op graszaden: hij springt omhoog in een gebogen grashalm (met zaad); deze buigt dan ver door, zodat de pluim met zaad de grond raakt. Hij laat zich dan naar beneden glijden langs de stengel en plukt dan het zaad hieruit; dit herhaalde hij $\pm \frac{1}{2}$ uur lang. Gedroeg zich soms zenuwachtig (door ons?), klapt dan vaak met de vleugels als een fitis en wipt en staartspreidt als een rietgors.

H. Vader.